

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐθνικὴ ἐορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἠπειρῷ πολέμῳ (1940-1941).

Σημείωσις: Ἡ Ἀκολουθία αὕτη, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἁσματογράφου Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1952, καθ' ἣν καὶ ἀπεφασίσθη ὁ συνεορτασμὸς τῆς Ἐορτῆς τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐορτῆς τῶν Νικητηρίων τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. (Αἱ Συνοδικαὶ Ἐγκύκλιοι, Τόμος Β', Ἀθῆναι 1956, σελ. 649)

ΕΙΔΗΣΙΣ

Εἰ τύχοι ἡ Ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν τῆς Ἐορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου. (Βλέπε Τυπικὸν 21ης Νοεμβρίου §8).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{\Delta}{\eta}$ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\eta}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\Delta}{\eta}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\eta}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\Delta}{\eta}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

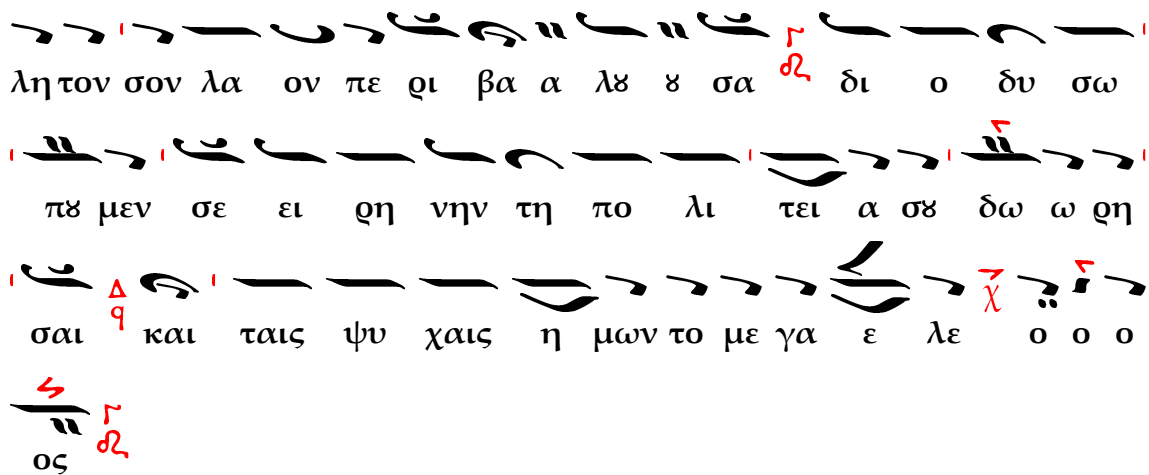
Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος 4 Πα ρ

Της Σκε πης σθ Παρ θε νε α νυ μνσ μεντας χα ρι
τας ἤνως φω το φο ρον νε φε ε λην υ φα πλοι οισ υ
περ εν νοι αν και σκε πεις τον λα ον σθ νο ε ρως εκ
πα σης των εχ θρων ε πι βσ λης σε γαρ σκε ε πην
και προ στα α τιν και βο η θον κε κτη με θα βο
ων τες σοι δο ο ξα τοις με γα λει οισ σθ Α γνη
δο ο ξα τη θει α Σκε πη σθ δο ξα τη προς η μας σθ
προ μη θει α Α α χρα αν τε

Ἔτερον.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε. ᾠχος 1 Γα ρ

Ηε ο το κε Α ει παρ θε νε την α γι α αν
σθ σ Σκε ε πην δι ης πε ρι σκε ε πεις τς εις σε
ελ πι ι ζον τας κρα ται αν τω Εθ νει σθ κα τα φυ
γην ε δω ω ρη η σω ο τι ως πα λαι και νυν θαυ
μα στως η μας ε ε σω σας ως νο η τη νε φε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Σκέπην σου Ἄγνή, τὴν ἀγίαν ὑμνοῦμεν, τὴν σκέπουσαν ἡμᾶς, ἐν παντὶ καὶ φρουροῦσαν, οὓς κληρὸν σου ἀνέδειξας, καὶ μερίδα ἀπόλεκτον, ἀγαθότητι, καὶ μητρικῇ συμπαθείᾳ. Ἄλλὰ Δέσποινα, καὶ ἐν μελλούσῃ ἀνάγκῃ, ἡμᾶς διαφύλαττε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐξέστη ὡς ἔβλεπεν, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, Ἀνδρέας ὁ Ὅσιος, σὲ ἐφαπλοῦσαν ἡμῖν, τὴν θείαν Ἐσθῆτα σου, οὕσαν ἐκεῖσε Κόρη, ἱερῶς τηρουμένην, πᾶσι δὲ φανεροῦσαν, τῆς σῆς σκέπης τὴν χάριν, δι' ἧς σκέπεις καὶ σώζεις ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἀγίαν σου Σκέπην καὶ θαυμαστήν, ἣν ἐτύπου νεφέλη ἡ νομική, ἀπλοῦσα ἐκάστοτε, περιβάλλεις τὸ Ἔθνος σου, προσατενίζον Κόρη, τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν βοήθειάν σου ἀεὶ ἐκδεχόμενον, ἣν δίδου Θεοτόκε, καὶ ἐχθρῶν τὴν μανίαν, ἀπότρεπε πάντοτε, ἀφ' ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου, τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν πάμφωτον Σκέπην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος ς̣ Βου ς̣

Ε^{Βϛ} κ νε ο τη το ο ο ος μϛ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^{ϛ̣} αλλ α
^{Βϛ} αυ τος α αν τι ι λα α α βϛ ς ς και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η ρ μϛ ς ^{ϛ̣}

Ο^{Δι} ι μι σϛ ςν τε ς Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
^{Βϛ} η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι
 ι ι ς ς ^{ϛ̣} ^{Πα} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
^Μ ^{π̣} ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{ϛ̣} ^{Βϛ} ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^{ϛ̣}

Δ^{Βϛ} ^{χ̣} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^{ϛ̣}

Α^{Βϛ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^{ϛ̣} και κα α θα αρ σει ^Δ ^{ϛ̣}
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ ^{ϛ̣}

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

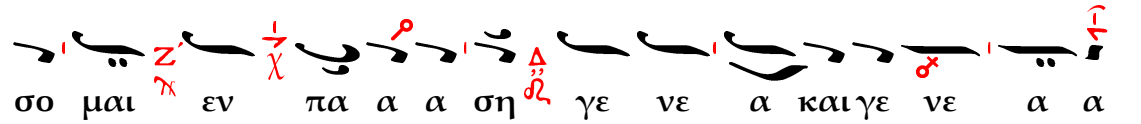

Ἦχος Βου

Μ νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου

εν πα ση γε νε α και γε νε α

Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκε πα

σθη σο μαι εν τη σκε πητων πτε ρυ γων οσ

 ου ο νο μα το ος σα μνη σθη η η η η

 σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α

 α α α

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

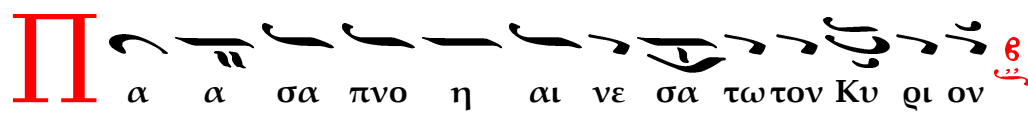
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

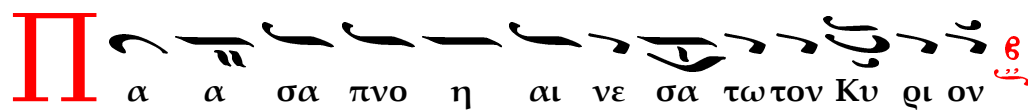
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

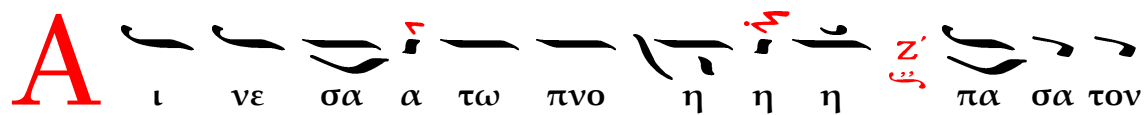

Ἦχος Δι-Θ

 α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

 α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

 ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα

τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Πα να χρα αν τς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Εἶτα τὸ πεντηκοστάριον στιχηρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος Πάσχα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

μα α α α μ

Ἐκ τῆς Νέας Μουσικῆς Συλλογῆς Ἀθανασίου Καραμάνη.
Διασκευὴ ἡμετέρα.

Σ Πα
ἠ με ε ρον ἠ πα νυ μνη το ο ος Πα αρ θε

ε ε νος τη φω ταυ γη αυ της σκε πην ε φα α

πλω ω ω σα α α σα τοις πι στοις α ρι δη

η η η λως ε δη η λω ω ω σε την πλ σι αν

αυ τη ης ε ευ νοι οι οι οι αν εν ευ και ρι ι

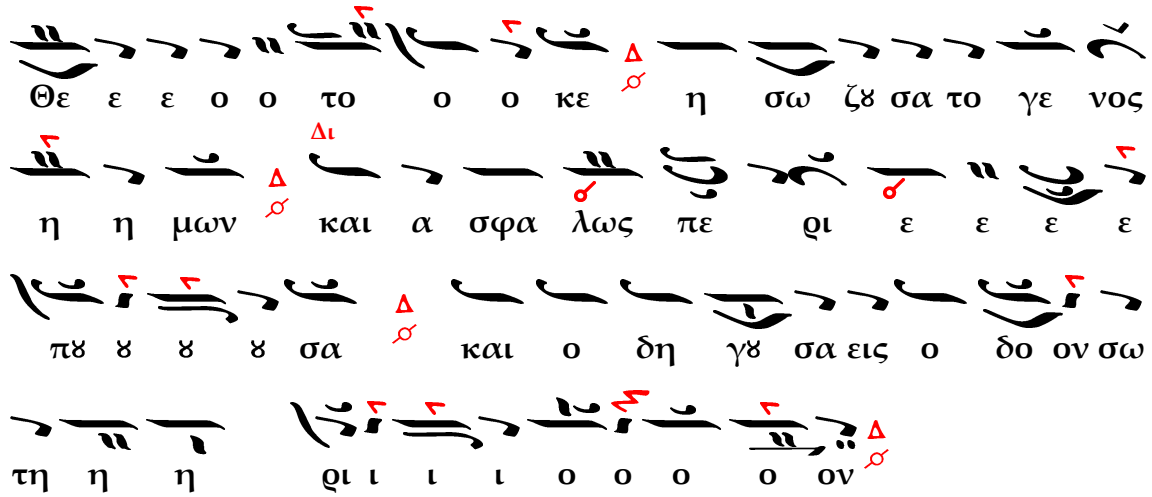
ι ι αι αις και θλι ψε ε ε σι ο ο θεν

την χα α ρι ιν α α αυ τη η ης αι αι ν δ δ ν

τες οι παρ αυ τη σκε πο ο ο ο με ε ε ε νοι

εν ευ φρο συ υ υ υ νη η βο η η σω ω ω

μεν χαι αι αι ρε Κε χα ρι τω με ε ε ε νη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα φάλλονται οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὺ εἶ Παρθένε Ἑλλάδος σκέπη. Γερασίμου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν παράσχου μοι, ὡς τοῦ Θεοῦ Μήτηρ Ἀχραντε, καὶ λόγον μοι δώρησαι, ἵνα ὑμνήσω φαιδρῶς, τὰ θαυμάσια τῆς σῆς ἁγίας Σκέπης, δι' ἧς σκέπεις πάντοτε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑψόθεν ἐφήπλωσας, τὴν ἀστραπόμορφον Σκέπην σου, νεφέλην ὡς πάμφωτον καὶ κατεκάλυψας, οὐ τῶν πόλεων, τὴν βασιλίδα μόνον, ἀλλ' ἅπαν τὸ Ἔθνος σου τὸ χριστεπώνυμον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐώρακε πάλαι σε, ἐν ἀπορόρητῳ θεάματι, Ἀνδρέας ὁ Ὅσιος ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῶ, περισκεπούσαν, Ἀγνή τῇ ἀναπτύξει, τῆς θείας Ἐσθῆτος σου, κόσμου τὰ πέρατα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴσχὺν ἀπροσμάχητον, τὸ τοῦ σοῦ Ἔθνους στρατόπεδον, λαβὸν ἐκ τῆς Σκέπης σου, κατετροπώσατο, ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ἦρε λαμπρὰν νίκη· διὸ μέλπει Δέσποινα, τὰ μεγαλεῖά σου.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σκέπην ὑμνέω τῆς Θεοτόκου. Γερασίμου.
Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκέπη τοῦ κόσμου καὶ θερμὴ ἀντίληψις, Παρθενομήτορ Ἀγνή, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἀπορρήτως τέξασα, τῇ σῇ πλουσία χάριτι, τράνωσόν μου τὴν γλῶσσαν, ἁσματικῶς μεγαλύνοντος, τὴν πανυπερθαύμαστον Σκέπην σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κεκοσμημένη κροσσωτοῖς τοῦ Πνεύματος, ὡς βασιλὶς τοῦ παντός, καὶ ὑπὲρ ἡλίου, τὰς αὐγὰς ἀστράπτουσα, ὠράθης καὶ ἐφήπλωσας, νοερῶς τὴν σὴν Σκέπην, καὶ τὸν λαόν σου ἐσκέπασας, τὸν εἰς σὲ Παρθένε ἐλπίζοντα.

Δόξα.

Ἐτύπου πάλαι τὴν ἁγίαν Σκέπην σου, νεφέλη ἢ νομικὴ, ἡ τοῦ μαρτυρίου, τὴν σκηνὴν καλύπτουσα· καλύπτεις γὰρ ἐκάστοτε, καὶ δροσίζεις καὶ θάλπεις, τὴν Ἐκκλησίαν Πανάμωμε, τῇ ἐπισκιάσει τῆς Σκέπης σου.

Καὶ νῦν.

Πλήρης φωτὸς πλήρης ἐλέους Δέσποινα, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, μυστικῶς ἐπέστης, καὶ λαμπρῶς ὑπέδειξας, τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας σου, τὴν ἐξάαιρετον χάριν, τῇ ἀναπτύξει τῆς Σκέπης σου· ὅθεν κατὰ χρέος ὑμνοῦμέν σε.

Κανὼν πρῶτος.

Ῥδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ σκέπη σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πηγὴ εὐφροσύνης οὐρανόου, ἡ Σκέπη σου ἡ φωτοειδής, ὑπάρχει Παναμώμητε, τοῖς θλίψεσι παλαίουσι, χάριν αἰεὶ καὶ ἔλεος, καὶ σωτηρίαν βραβεύουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρχῆθεν ἡμᾶς δι' εὐσπλαγχνίαν, ὡς Ἔθνος Παρθένε ἐκλεκτόν, ἔθου ὑπὸ τὴν Σκέπην σου, καὶ ξένα καὶ παράδοξα, πάλαι καὶ νῦν ἐνήργησας, ἡμᾶς κινδύνων ἐξείρουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων Ἀνδρέου τοῦ Ὁσίου, ἀκούσας Παρθένε εὐλαβῶς, ὁ θεῖος Ἐπιφάνιος, εἶδε σε περισκέπουσαν, λαὸν τὸν χριστεπώνυμον, ὡς βασιλίδα οὐράνιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θαυμάτων τῆς Σκέπης σου τῆς θείας, ὀρώντες Παρθένε τὴν πληθύν, ἃ ἐνεργεῖς ἐκάστοτε, ἡμῶν εἰς περιποίησιν, χαριστηρίου αἶνους σοι, Ἑλλήνων παῖδες προσάγωμεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Σκέπη σου ἡ παμφαής, φωτὸς αὐλοῦ βολίδας, ἀπαυγάζουσα αἰεὶ Θεοτόκε, διαλύει τῶν ἐχθρῶν, τὰ ζοφερὰ βουλευματα, τῶν δὲ πιστῶν εὐφραίνει, τὰς διανοίας τῇ δόξῃ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμον ἐπλήρωσας Ἄγνή, τεκοῦσα ἀνερμηνεύτως, τὸν λαλήσαντα Προφήταις ἐν τύποις, καὶ φωτὸς τοῦ νομικοῦ, πλήρωμα κόσμου δείξαντα, τὴν φωταυγῆ σου Σκέπην· διὸ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα.

Ὑπὸ τὴν Σκέπην σου Ἄγνή, προστρέχομεν μετὰ πόθου, ὡς νοσσία καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ὅθεν σκέπασον ἡμᾶς, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, εἰρήνην δωρουμένη, ἡμῖν καὶ βίου ἀσφάλειαν.

Καὶ νῦν.

Μυρίων πρόξενος καλῶν, τεκοῦσα τὸν Θεὸν Λόγον, ἀνεδείχθης τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, καὶ μυρίων ἀναγκῶν, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, λυτροῦσαι τῇ σῇ Σκέπῃ, τοὺς σὲ Παρθένε γεραίροντας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκέπη πέφηνας, καὶ σωτηρία, καὶ ἀντίληψις, καὶ προστασία, τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων Πανύμνητε· ὅθεν τὴν Σκέπην τὴν σὴν μεγαλύνομεν, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν κηρύττομεν, Κόρη Πάναγνε, ἡ σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἐπιθέσεως τοῦ δράκοντος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡσπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ πληρώματα Πανάχραντε, ἐν τῇ πόλει πάλαι ὤφθης τῇ βασιλίδι. Ἄλλ' ὡς σκέπη τοῦ λαοῦ σου καὶ ὑπέρμαχος, περισκέπασον ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· **Χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.**

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν ἐφαπλοῦσα, τὴν ἁγίαν σου Σκέπη, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία, σκέπεις καὶ σώζεις τὸν σὸν λαόν, καθ' ὥραν σε Ἄγνη ἐπιβοώμενον· νῦν δέ σου τὰ θαυμάσια, εὐγνωμόνως ὑμνεῖ κραυγάζων·

Χαῖρε τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία·

χαῖρε Ἑλλάδος ἡ προστασία.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων παράδοξον θέαμα·

χαῖρε τῶν ἀνθρώπων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαῖρε Μήτηρ Ἀειπάρθενος τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ·

χαῖρε σκέπη καὶ ἀντίληψις τοῦ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ.

Χαῖρε ὅτι ἐφάνης σκέπουσα τὸ σὸν Ἔθνος·

χαῖρε ὅτι παρέχεις νίκας τῷ στρατοπέδῳ.

Χαῖρε πηγὴ πλουσίας χρηστότητος·

χαῖρε λαμπὰς Θεοῦ ἀγαθότητος.

Χαῖρε δι' ἧς τοὺς ἐχθροὺς ἐκνικῶμεν·

χαῖρε πρὸς ἣν καθ' ἐκάστην βοῶμεν·

Χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τῆς Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς πάντοτε καὶ κατ' ἐξάαιρετον τρόπον σκεπούσης τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Ἔθνος, ὡς πάλαι ἔσκεπε τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων.

Στίχ. Σκέπη σου Ἄγνη σκέπεις καὶ περιθάλπεις
Τοὺς πίστει ἀφορῶντεας πρὸς σὲ Παρθένε.

Μητρὸς Θεοῦ Σκέπη Ἑλλάδα θειόφρονα καλύπτει.

Ἀὔπνου δοξολογίας ποτε ἐπιτελουμένης ἐν τῇ ἁγίᾳ σορῶ, τῇ οὔσῃ ἐν Βλαχέρναις, ἀπῆει ὁ μακάριος Ἀνδρέας ἐκεῖσε τὰ ἐξ ἔθους ποιῶν, παρῆν δὲ Ἐπιφάνιος, καὶ εἶς τῶν παιδῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔχων ἦθος, ἴστατο, ὡς ἡ προθυμία τόνον ἐδίδου, πότε μὲν μέχρι μεσονυκτίου, πότε δὲ ἕως πρωί. Τε-τάρτης οὖν ὥρας ἤδη οὔσης τῆς νυκτός, ὄρᾳ ὁ μα-κάριος Ἀνδρέας ὀφθαλμοφανῶς μεγεθεστάτην σφόδρα, παραγενομένην ἐν γυναικείῳ τῷ σχήματι ἀπὸ τῶν βασιλικῶν μετὰ φοβεροῦ ὀψικίου, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ τίμιος Πρόδρομος, καὶ ὁ τῆς βροντῆς υἱός, ἐκατέρωθεν χειροκρατοῦντες αὐτῆς, καὶ ἅγιοι πολλοὶ λευκοφόροι προεπορεύοντο αὐτῆς· οἱ δὲ ἐπηκολούθουν μετὰ ὑμνωδίας καὶ ἁσμάτων πνευματικῶν. Ὡς οὖν ἦλθε πλησίον τοῦ ἄμβωνος, ἀπῆει ὁ Ὅσιος πρὸς τὸν Ἐπιφάνιον λέγων· Ὁρᾷς τὴν Κυρίαν καὶ Δέσποιναν τοῦ κόσμου; Ὁ δὲ φησιν· Naί, Πάτερ μου πνευματικέ.

Καὶ τούτων ὀρώντων, κλίνασα τὰ γόνατα αὐτῆς ἐπὶ πολλὴν ὥραν προσηύχετο, δάκρυσι ραίνουσα τὸ θεοειδὲς αὐτῆς καὶ ἄχραντον πρόσωπον. Μετὰ δὲ τὸ προσεύξασθαι, προσῆν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, δεομέ-νη ἐκεῖσε ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ. Ὅτε οὖν ἀπηύξατο, τὸ μαφόριον αὐτῆς, ὅπερ ἐπὶ τῆς παναχράντου αὐτῆς κορυφῆς ἔφερεν, ὡς εἶδος ἀστραπῆς ὑπάρχον, καὶ ἀποτυλίξασα ἐξ αὐτῆς, τῇ ὥραϊα σεμνότητι ταῖς παναχράντοις χερσὶν αὐτῆς λαβοῦσα, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχον, ἐπάνω παντὸς τοῦ ἐκεῖσε

ἔστῳτος λαοῦ διεπέτασεν, ὅπερ ἐπὶ ἱκανὰς ὥρας ἐώρων οἱ θαυμάσιοι ὑπεράνω τοῦ λαοῦ ἐκτεταμένον καὶ αὐγάζον δόξαν Κυρίου ὡς ἤλεκτρον. Μέχρις οὖν ἦν ἐκεῖ ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἐβλέπετο κάκεινο· μετὰ δὲ τὸ ἀναχωρῆσαι αὐτήν, οὐκέτι τεθέατο· πάντως γὰρ ἦρεν αὐτὸ μεθ' ἑαυτῆς, τὴν δὲ χάριν ἀφῆκε τοῖς οὖσιν ἐκεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου καὶ Νεονίλλης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Νιτᾶ, Σαρβίλου, Ἰέρακος, Θεοδούλου, Φωκᾶ, Βήλης καὶ Εὐνίκης. (†249)

Στίχ. Σὺν ἑπτὰ τέκνοις ἡ δυὰς τῶν συζύγων
Τιμὴν τομὴν ἠγεῖτο τὴν ἐκ τοῦ ξίφους.

Δειρὴν ὀγδοάτη γε Τερέντιος εἰκάδι κάρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου, καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἕξ. (†250)

Στίχ. Τέμνουσι Τερέντιον, ὃς βλύσας γάλα,
Ἐδειξε καινὸν καὶ τετμημένος τέρας.

Ἄνδρας συνάθλους ἕξ ὁμοῦ καὶ τρεῖς δέκα,

Ἄομοῦ συναθλήσαντας ἔγνω ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιρμιλιανοῦ, ἐπισκόπου Καισαρείας (†269), καὶ Μελχίωνος σοφιστοῦ, πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας (τέλη γ' αἰ.), οἵτινες καθεῖλον Παῦλον τὸν Σαμωσατέα.

Στίχ. Εἰρηρικῶς θνήσκουσιν εἰρήνης τέκνα,
Φιρμιλιανὸς καὶ σὺν αὐτῷ Μελχίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κυριακοῦ, τοῦ φανερώσαντος τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ Ἑλένης τῆς αὐτοῦ μητρὸς. (†363)

Στίχ. Μίξας ἐλαίῳ, Κυριακὲ παμμάκαρ,
Σὸν αἶμα σεπτόν, μῖγμα καινὸν εἰργάσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Κυριακοῦ Ἄννα, λαμπάσι φλεχθεῖσα καὶ ξεσθεῖσα, ἐτελειώθη. (†363)

Στίχ. Φλεχθεῖσα σάρκα Μάρτυς Ἄννα λαμπάσιν,
Ἀειφανῆς ὑπῆρξε λαμπὰς Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Διομήδους τοῦ νέου καὶ θαυματουργοῦ, ἐν Κύπρῳ. (8' αἰ.)

Στίχ. Οὐ τοῦ Διὸς ὦν, ἀλλὰ Χριστοῦ Κυρίου,
Ὁ Διομήδης ἀσκήσει ἡγιάσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀβραμίου ἐπισκόπου Ἐφέσου. (9' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Νεοφύτου, ἐπισκόπου Οὐρβνίσι (Urbnisi) Γεωργίας. (9' αἰ.)

Στίχ. Ἀγγέλων πληθὺν ἰδὼν Ὅμαρ τὸ πρῶην,
Νεόφυτος ἐγένετο λουτρῷ θείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας Φεβρωνίας, θυγατρὸς Ἡρακλείου βασιλέως. (†632)

Στίχ. Τὴν βασιλείαν οὐρανῶν, Φεβρωνία,

Τῆς πατρικῆς σου προκρίνεις ὡς ἀγγίλους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, τοῦ ὑμνογράφου, ἀνεψιοῦ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, καὶ ἐπισκόπου γενομένου. (†807)

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὐ φορεῖ στέφους,
Ὁ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῆς οἶδε πλέκειν.

Θείου ἰσάξιος ἀσκητῆς ὑπῆρξεν,
Στέφανος καὶ εἴληφε τὰ ἴσα στέφη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος Κυρίλλης (**Cyrrilla**), θυγατρὸς τῆς ἀγίας Τρουφωνίας. (†268)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος μάρτυρος Φιδελίου (**Fidelis**) τοῦ στρατιώτου, τοῦ ἐκ Κόμο, μαρτυρήσαντος ἐν Λομβαρδία ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Ἡρακλέους. (†304)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου Ὀνωράτου (**Honoratus**), ἐπισκόπου Βέρσελλι. (†415)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Φερρουτίου (**Ferrutius**), τοῦ ἐν Μογοντιακῷ (**Mogontiacum, Mainz**) Γερμανίας λιμῷ τελειωθέντος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Σαλβίου (**Salvius**), ἐρημίτου ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ τόπῳ (**Saint-Saire**) ἐν Γαλλία. († αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Φάρου (**Faro**), ἐπισκόπου Μέλδης (**Meaux**) ἐν Γαλλία. (†675)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Γοδβίνου (**Godwin**), ἡγουμένου τῆς μονῆς Σταβελότης-Μαλμεδίας (**Stavelot-Malmédy**) πλησίον τῆς Λιέγης (**Liège**) ἐν Βελγίῳ. (†690)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Δορβεναίου (**Dorbheneus**), ἡγουμένου Ἰόνας ἐν Σκωτία. (†713)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀγγελίνου (**Anglinus**), δεκάτου ἡγουμένου τῆς μονῆς Σταβελότης-Μαλμεδίας. (†768)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλβερίχου (**Alberic**), ἐνδεκάτου ἡγουμένου τῆς μονῆς Σταβελότης-Μαλμεδίας. (†779)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Ρεμιγίου (**Remigius**), ἀρχιεπισκόπου Λουγδούνου (**Lyon**), ἐν Γαλλία. (†875)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Αἰδεσίμου (**Eadsin**), λγ' ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας (**Canterbury**), ἐν Ἀγγλία. (†1050)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, ἀρχιεπισκόπου Ἰπεκίου τῆς Σερβίας. (†1266)

Στίχ. Διάδοχος γενόμενος θείου Σάββα,
Ἀρσένιος εἴληφεν αὐτοῦ τὴν χάριν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου,

πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἐν Ἄθῳ ἀσκήσαντος.
(†1340)

Στίχ. Ἀθανάσιε, τίς σε οὐ μὴ δοξάσει
Ὅν Τριάς αὐτὴν πανταχοῦ ἐδόξασεν;

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νέστορος τῆς
Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιδ' αἰ.)**

Στίχ. Ἄλλος ὁ Νέστωρ οὗτος Λαύρας Σπηλαίων,
Τὸν νοητὸν νικήσας ἐχθρὸν Λυαῖον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παρασκευῆς τῆς ἐν
Πιριμὶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Πινέγκα ἐν Ἀρχαγγέλσκ. (ιϛ' αἰ.)**

Στίχ. Τὸν λύχνον ἀείφωτον τῆς παρθενίας,
Παρασκευὴ τηροῦσα, Χριστῷ συνήφθη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰώβ, ἡγουμένου
τῆς Λαύρας Ποτσάεφ, τοῦ θαυματουργοῦ. (†1651)**

Στίχ. Ἰώβ τοῦ Ποτσάεφ, θαυματουργὸς ὁ μέγας,
Βιοὺς ἀϋλως, ἄφθαρτον ἔχει σκῆνος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου,
μητροπολίτου Ῥοστώφ. (†1709)**

Στίχ. Φίλος ὑπάρχων, Δημήτριε, Ἀγίων,
Καὶ ἀγιοπρεπῶς ἐτέλεσας βίον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων τεσσάρων Νεομαρτύρων
Ἀγγελῆ, Μανουήλ, Γεωργίου καὶ Νικολάου, τῶν ἐκ τῆς Λάμπης
καὶ ἐν Ῥεθύμνῃ τῆς Κρήτης μαρτυρησάντων. (†1824)**

Στίχ. Δις δύο οὐράνιοι ὀπλῖται,
Ἐχθρὸν καταβαλόντες, εἰς οὐρανοὺς ἀνήλθον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου, τοῦ διὰ
Χριστὸν σαλοῦ, τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1853)**

Στίχ. ὦ! μακαρία Θεοφίλου σαλότης!
Δι' ἧς ἐκτήσατο τὴν γνῶσιν Κυρίου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων τριακοσίων
πεντήκοντα τριῶν Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν χάσματι ἀναιρεθέντων.**

Στίχ. Θεὸν τὸν Λόγον πιστεύοντες Πατέρες,
Δι' Αὐτὸν ἐν χάσματι συντελευτῶσι.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐτήσιον σύναξιν καὶ ἐορτὴν ἐπιτελοῦμεν πρὸς
τιμὴν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, τῆς «Ἐλευθερωτρίας», τῆς κατ' ἐξαίρετον τρόπον
ὑπερμάχου καὶ προστάτιδος καὶ ἐφόρου τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
ἔθνους.**

Στίχ. Ἐλευθερίαν ἡμῖν δοῦσαν Παρθένε
Ἐλευθερώτριαν πᾶς Ἑλλήν καλεῖ σε.

Μητρὸς Θεοῦ ἵτε παῖδες Ἑλλήνων κυδαίνειν χάριν.

**Ταῖς τῆς ἀχράντου μητρὸς σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἐξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν
καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.**

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρω σπα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θε μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σ τ ε υ ψι
 στ ε ο ο προ φη της Αβ βα κ μ κα τα νο ω ν ε
 κραυ γα α ζε δο ξα τη δυ να μει σ κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα συ υ γα αρ α παι ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
 σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θεος ευλογητος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το οκος της Θεο το κδ δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πδ με νος νυν δε ε νερ γδ με ε
 νος την οι κδ με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λδ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τδς αι
 ω ω να α α α ας

Ἐντὶ τοῦ Τῆν τιμιωτέραν φάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἐορτῆς [μετὰ τῶν μεγαλυναρίων], ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ τῇ φυλλάδι

Ἦχος Βου

α γγει λοι την Σκε πην της Θεο το κδ
 εν υμνοισμε ε γα λυ νδσιν ο τι πι ζωντας χο ρει
 ει ας α παν τα χδ σ πε ρι σκε πει
 πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δδ χδ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ θ σα την ι ε ραν

πα νη γυ ριν της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε

Θε ο το κε α γνη α ει Παρ θε νε (δίζ)

A α γγε λοι την Σκε πην της Θε ο το κε

ο ρωντες κα α τε πλη τον το πως πε ρι σκε πει και σω

ω ζει τας επ αυ τη η πε ποι θο τας

I α μα η μιν η δροσος Παν α χραντε η α α

πο στα ζ θ σα εκ της θει ας Σκε πη ης σ ως εκ νε

φε ε λησ α υ λ θ γι νε ται και παυ ει αρ ρω

στη μα τα ψυ χης και σω ω μα α τος των βο

ω ω ω ω ν των χαι ροις Α α ει παρ θε νε ευ

φρο συ νη η μων και πα ρα κλησις

A α γγε λοι και αν θρω ποι την σε πτην σ θ

Σκε πην τι μω ω μεν Δε σ ποι να παντας γαρ σκε πεις εν τα

αυ τη σε πι στω ως α νυ μ ν τας

Mνει αν ι ε ραν εις δο ξαν και αι νε σιν των
 θα αυ μα σι ων οσ α γει Πανα μω μη η τε α
 γαλ λο με νη η Ελ λα ας ση με ρον και πι ρει κα
 τα φευ γω σα υ πο την Σκε ε πη ην οσ εκ
 βο α α α α σοι σκε πε με ε και φυ λατ τε
 α χρι βι ο τε ρ μα των Πα νυ μνη τε

A α γγε λοι και αν θρω ποι της Πα να γω
 την Σκε πην με ε γα λυ νο μεν σκε πει γαρ αυ τη και σω
 ω ζει παν τας τωσ τα αυτην τι μων τας

O λη τη ψυ χη συν ηλ θο μεν Α χρα ντε τη
 θει ει α Σκε πη οσ αι νον χα ρι στη ρι ι ον ευ
 γνω μο συ υ νη θε ρ μη προ σα γον τες ο τι η
 μας ε ξε λε ξας εις πε ρι ποι οι η η σιν
 και εν πα α α α σι πε ρι ε ε πεις Δε σ ποι
 να και δι ε πεις και σω ζεις εκ θλι ψε ων

A α χρα ντε Πα ρ θε νε θε ο κυ η το ρ

την ποιμνήν σου περισώζεσκε πᾶσα ταύτην σησκε
 ἐπηκαίπρονόσασα ἐν πασί
Υπερθεν ἁγνή και κυκλωτᾶ ἔθνῶν σου τήν
 θείαν σκεπήν σου ὁ ἀπεριτεχισμα ἐχέ
 Παθε ἐνεπλάτωχρη στοτήτος ἐμοι δεωτῶς
 ὑμῶν σοι ἡδη ὑφαάναντι διδάκο
 ὁ ὀρη φωτισμόν και ἐλάμπιν και πταισμά
 των τήν ἀφῆσιν δεομαι

Κανὼν δευτερος.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ. Ἦχος πλ. Γα ρ

Μεγαάλυνον ψυχῆ μᾶτης ἁγνῆς Πα
 θε ἐν τήν παναγιαν σκεπήν

Μη τρω ἀκαμπτομένη Κορηστοργή προς
 λαόν τον θεομῶν σοι ἐπιζόντα ὡς συμπαθῆς ξένω
 τροπῶ ἡ πλώσας νοερώς τῶ τῶ τήν θείαν σκεπήν
 σου ἀπερνεφέλη φωτοειδή διοτήσης εὐ

^{Nη} νοι ^{Γα} ας κη ρυτ τον τες τον πλσ τον σε Θε ο το κε με

γα ^{Γα} λυ νο μεν

M^{Γα} ε γα α λυ νον ψυ χη μ^{Γα} της μο νης Θε ο

το ο κ^υκ^χ την φω το φο ο ρον Σκεπη^{Γα}

O^{Γα} πα λαι εν νε φε λη στυ λο ει δει^{Γα} ο

δη γη σας λα ον τον α γνω μο να ο σος Υι ος Α χρα

ντε νε φε λην σε λο γι κην^{Γα} και εμ ψυ χον α νε δει ξε^Δ

σκε π^{Γα}σα και σω ζ^{Γα}σα θαυ μα στως^{Πα} προς γην της α φθαρ

^{Nη} σι ας θερ μη ε πι στα σι α λα ον Α γνη τον πε

ρι ^{Γα} 8 σι ον

Δόξα.

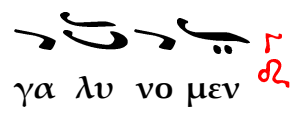
M^{Γα} ε γα α λυ νον ψυ χη μ^{Γα} την εν τρι σι προ

σω ω ποις^υ α να ρ χον Θε ε αρ χι αν^{Γα}

Υ^{Γα} ψω σα σα τας χει ρας σ^{Γα} προς Θε ον τον εκ

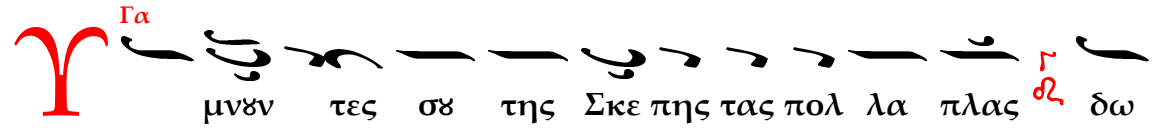
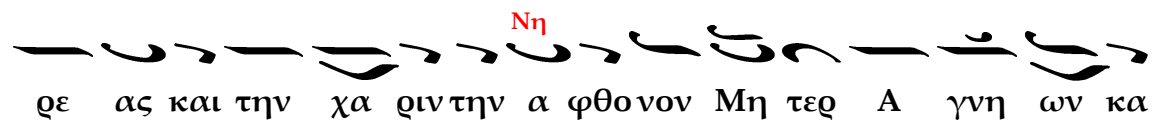
σ^{Nη} προ ελ θον τα ι κε τευ σας υ περ η μων εν θεν ε

φα πλω σα σα νο ε ρως^{Γα} την φω το φο ρον Σκε πην σ^{Nη}

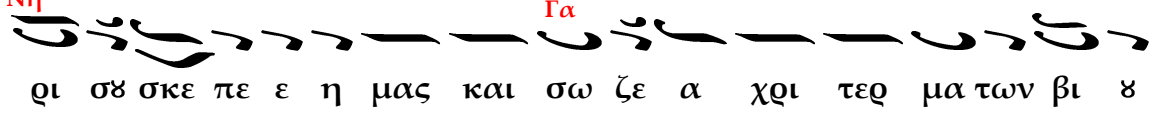

 α παντας ε σκε πα σασ τες πι στες δι ο την τσ τσ
 Νη

 μνει αν τε λαν τες ε τη σι ως σε Θε ο το κε με

 γα λυ νο μεν

Καὶ νῦν.

M ε γα α λυ νον ψυ χη μσ της Παν α χρα ντς

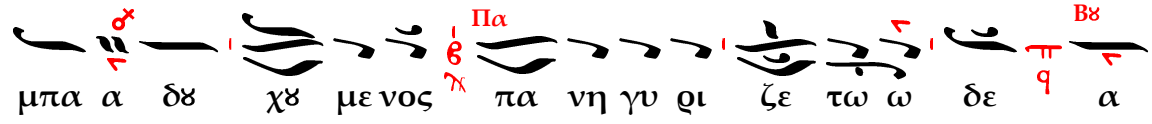

 Κο ο ρης τα ξε να με ε γα λει α

Υ μνον τες σθ της Σκε πης τας πολ λα πλας δω

 ρε ας και την χα ριν την α φθονον Μη τερ Α γνη ων κα

 τα τρυ φω μεν δι η νε κως α πο ψυ χης βο ω μεν

 σοι ωσ περ πα λαι ε σκε πε σσον λα ον ου τω ω και νυν χει

 ρι σθ σκε πε ε η μας και σω ζε α χρι τερ μα των βι ς

 Α χρα ντε

ὠδὴ θ'

 Ηχος Βου
A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

 μπα α δσ χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα

θαυμασία της Θεομηητοορος και
 βοαααατω και ροις πααμμακαριζε
 Θεοτοκε αγνη ει παρθενεεεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Η θεια σκεπησ Κορη επισκια
 ζει τας πιστας και το ημετερον Γενος σκεπει
 διεπει και φρορει α πο παντοι ωων κιν δυ
 υνων αημαντον Θεεοτοκε

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Τ η κραταια σκεεπη και ακοιμη
 τω πρεσβεια των Εληνων Γενος φυ
 λαττε Κορη αβλαβες σε γαρ κεκτημεθα
 παντες καταφυγην εν αναγκαις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος 4 Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τὴν Ἀειπάρθενον Κόρην καὶ Θεοτόκον Ἄγνην, τὴν τῶν πολεμουμένων, συμμαχίαν καὶ σκέπην, ἡμῶν δὲ ἐξαιρέτως καταφυγὴν, καὶ ἐτοίμην βοήθειαν, ἀνευφημήσωμεν σύμπασα ἡ Ἑλλάς, μεγαλύνοντες τὴν Σκέπην αὐτῆς.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὴν παναγίαν σου Σκέπην καὶ ἀστραπόμορφον, ἣν ὡς φωτὸς νεφέλην, ἐφαπλοῖς καθ' ἐκάστην, καὶ σκέπεις καὶ καλύπτεις πάντας ἡμᾶς, ἀριδῆλως ὡς ἔγνωμεν, ἐν εὐκαιρίαις Παρθένε καὶ συμφοραῖς, μακαρίζομεν γηθόμενοι.

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἡ βασιλεύουσα πόλις, Παρθένε πρότερον, ἐρρύετο κινδύνων, καὶ δεινῶν πολεμίων, τῇ Σκέπῃ σου τῇ θείᾳ καὶ θαυμαστῇ, ἡ Ἑλλάς δὲ νῦν ἅπασα, τῇ ταύτης χάριτι ῥύεται χαλεπῶν, συμφορῶν καὶ περιστάσεων.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς θαυμαστὴ σου Παρθένε περὶ τὸ Γένος σου, πάλαι καὶ νῦν τυγχάνει, τῆς εὐνοίας ἢ χάρις· διὸ ὑπὸ τὴν Σκέπην σου τὴν σεπτὴν, καθ' ἐκάστην προστρέχοντες, λύσιν εὐρίσκομεν πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ καλῶν παντοίων μέθεξιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου. ᾠδὴ Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τες
αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α ι αι δω ρε ε αι τη ης Σκε πη ης σθ ως α κτι
νες παν τα χσ α α πλσ σ σ με ε ε ε ναι πολ λα
χως ευ ερ γε τσ σιν η η μα α ας Θε ε ο το ο ο ο
κε νο ο σω ω ω ν γα αρ την α χλυ δι ω
ω ω ω κσ σ σ σ σι πο λε μι ων τας φα

λαγ γα ας εκ τρε ε ε ε πϝ ϝ ϝ ϝ σιν α δο
 κη των συμ φο ο ρω ω ων δι ι α α λυ υ υ
 ου σι ι τον ζο ο ο ο φον και ει ρη νη ην στα θη η
 ρα αν η μι ιν πα ρε ε χϝ ϝ ϝ σιν αλλ ω
 Κε χα ρι τω με ε νη Πα ρ θε ε ε ε νε τϝ ϝ χα ρι
 στη ρι ϝ ϝ η μων υ υ μν ϝ ϝ δε ε ξαι και ι σθι
 η μων συ υ υ υμ μα α χος και αι προ στα α α
 α της με χρι τε ρ μα α α των αι ω νο ο ϝ δε ο ο
 με θα

***

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοι ϝ θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποι ϝ ευ δο κι ι α
 μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν

Σε δο ξο λο γου μεν Σε ^{ν'}₂₂ ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
α τηνμεγα α λην Σου δο ο αν ^{ν'}₂₂

Κυ ρι ε Βα σι λευ ^{ν'}₂₂ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερπα ντο κρα α τορ ^{ν'}₂₂ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ^{ν'}₂₂

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην αμαρτι ι αν του
κοσμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι
ας του κο οσμη ^{ν'}₂₂

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ^{ν'}₂₂ ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας ^{ν'}₂₂

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος
Κυ ρι ος ^{ν'}₂₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην ^{ν'}₂₂

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε ^{ν'}₂₂ και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σα

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
μου

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου
σι Σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας

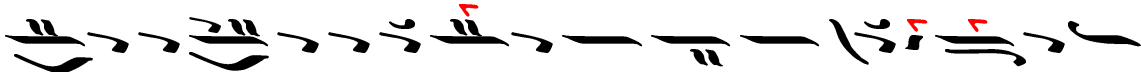

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν. χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος Α α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος Α γι ος Α α α

 θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

 α α ας

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Της Σκε πης σθ Παρ θε νε α νυ μνθ μεν τας χα ρι
 τας ἠνως φω το φο ρον νε φε ε λην υ φα πλοι οισ υ
 περ εν νοι αν και σκε πεις τον λα ον σθ νο ε ρως εκ
 πα σης των εχ θρων ε πι βθ λης σε γαρ σκε ε πην
 και προ στα α τιν και βο η θον κε κτη με θα βο
 ων τες σοι δο ο ξα τοις με γα λει οισ σθ Α γνη
 δο ο ξα τη θει α Σκε πη σθ δο ξα τη προς η μας σθ
 προ μη θει α Α α χρα αν τε

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον θ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

ᾠχος Δι-θ

Στίχ. α'. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 10)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 14)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου. (μδ' 13)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ἐκ τοῦ Ἡσαΐου.

Στίχ. α'. Τῆς αἰνέσεώς σου, Κύριε, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ. (Ἡσ. στ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Ἡμέρα Κυρίου Σαβαώθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ
περήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον. (Ἡσ. β' 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Κύριος Σαβαώθ, συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ
ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται. (Ἡσ. ι' 33)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
 γενεᾷ. (μδ' 13)

Της Σκε πης σ8 Παρ θε νε α νυ μν8 μεν τας χα ρι
 τας ην ως φω το φο ρον νε φε ε λην υ φα πλοι οις υ
 περ εν νοι αν και σκε πεις τον λα ον σ8 νο ε ρως εκ
 πα σης των εχ θρων ε πι β8 λης σε γαρ σκε ε πην

και προ στα α τιν καιβο η θον κε κτη με θα βο
ων τες σοι δο ο ξα τοις με γα λει οις σθ Α γνη
δο ο ξα τη θει α Σκε πη σθ δο ξα τη προς η μας σθ
προ μη θει α Α α χρα αν τε

Στίχ. β'. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἔξομολογήσονται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (μδ' 18β)

Της Σκε πη σθ Παρ θε νε α νυ μνσ μεντας χα ρι
τας ην ως φω το φο ρον νε φε ε λην υ φα πλοι οις υ
περ εν νοι αν και σκε πεις τον λα ον σθ νο ε ρως εκ
πα σης των εχ θρων ε πι βλ ης σε γαρ σκε ε πην
και προ στα α τιν καιβο η θον κε κτη με θα βο
ων τες σοι δο ο ξα τοις με γα λει οις σθ Α γνη
δο ο ξα τη θει α Σκε πη σθ δο ξα τη προς η μας σθ
προ μη θει α Α α χρα αν τε

Στίχ. γ'. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου. (μδ' 9)

Της Σκε πη σθ Παρ θε νε α νυ μνσ μεντας χα ρι
τας ην ως φω το φο ρον νε φε ε λην υ φα πλοι οις υ

περ εν νοι αν και σκεπεις τον λα ον οσ νο ε ρως εκ
 πα σης των εχ θρων ε πι βη λης σε γαρ σκε ε πην
 και προ στα α τιν και βο η θον κε κτη με θα βο
 ων τες σοι δο ο ξα τοις με γα λει οις οσ Α γνη
 δο ο ξα τη θει α Σκε πη οσ δο ξα τη προς η μας οσ
 προ μη θει α Α α χρα αν τε ε ε ε

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λη ς ι α

***

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Τ ης Σκε πης οσ Παρ θε νε α νυ μν ε μεν τας χα ρι

τας ἤνωσ φω το φο ρον νε φε ε λην υ φα πλοι οισ υ
 περ εν νοι αν και σκε πεις τον λα ον σϑ νο ε ρως εκ
 πα σης των εχ θρων ε πι βϑ λης σε γαρ σκε ε πην
 και προ στα α τιν και βο η θον κε κτη με θα βο
 ων τες σοι δο ο ξα τοις με γα λει οισ σϑ Α γνη
 δο ο ξα τη θει α Σκε πη σϑ δο ξα τη προς η μας σϑ
 προ μη θει α Α α χρα αν τε

Ἔτερον.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε. Ἦχος πλδ Γα ρ

Η ε ο το κε Α ει παρ θε νε την α γι α αν
 σϑ ϑ Σκε ε πην δι ης πε ρι σκε ε πεις τϑς εις σε
 ελ πι ι ζον τας κρα ται αν τω Εθ νει σϑ κα τα φυ
 γην ε δω ω ρη η σω ο τι ως πα λαι και νυν θαυ
 μα στως η μας ε ε σω σας ως νο η τη νε φε
 λη τον σον λα ον πε ρι βα α λϑ ϑ σα δι ο δυ σω
 πϑ μεν σε ει ρη νην τη πο λι τει α σϑ δω ω ρη

σαι και ταις ψυχαις ημων το μεγαλε
 ος

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἦχος πλ' Νη

Ω σπερ νεφελεληααγλαως επι
 σκιαζουσα της Εκκλησιας τα πλη
 ρωματα Παναχραντε εν τη πολει παλαι
 ω φθηνης τη βασιλιδι αλλως σκεπη
 τδδλαδσ και υπερμαχος περι
 σκεπασον ημας εκ παασης θλιψεως τδς κραυ
 γαζοντας χαιρε Σκεπη ο λο ο φωω
 τεεεεε

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α αγιος ο ο ο θε ο ο ο ος
 α αγιος ο ο ο ισχυρο ο ο ο ος α
 αγιος αθανατος ελεεησοο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α να το
 ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
 α α μιν

A α α α α α α α ςα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ςι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ςα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ςι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα
 α α α α α να α α το ος
Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε
 ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η
 η η μα α α ας

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἐορτῆς Θεοτόκου

(ζήτει αὐτὸ τῇ ΚΑ' Νοεμβρίου).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα τῆς ἐορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μ ε τον Κυ ρι
 ον και η γα λ ι α σε το πνε ευ μα μ ε
 πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ ε
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
 της δσ λησαυ τ ε ι δου γαρ α πο τ ε νυν μα κα

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε

πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ8

Χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ8 και το

ε λε ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

β8 με ε νοις αυ τον

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε

πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μ8 8 8

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(θ' 1-7).

Ἄδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἧ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἧτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἧ στάμνος

χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντός εἰσίσιασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς μδ').

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α A α α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α

Ἀκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, και ε

πι θυ μη σει ο βα σι λε ευς τϝ κα αλ λϝ ϝ
 ϝς σϝ

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α A α α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α

Το προ σω πον σϝ λι τα νευ σϝ σιν οι πλϝ
 ϝ σι οι τϝ ϝ ϝ ϝ λα α α α ϝ

Αλληλα
 λη λ λ ι ι α Α α α α λη
 λ λ λ λ ι ι ι ι α Α λη λ λ λ
 λ λ λ λ ι ι Α λη λ λ ι ι α α α α
 α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰ' Δι.

Δοξα σοι
 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Οιταξε
 ι τα ξε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου

Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μι μν στι κως
 ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η
 η η η η η η η η η η η ζω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω
 ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι τον τρι σα α α α α α α α α α α
 α α α α α α α γι ι ι ο ον υ μνον
 προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον προ ο
 σα α α δο ο ον τε ες πα α σαν την βι ο ο
 τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η
 η η η η η η ην α πο θω με θα α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι με ε ρι μνα α α α α α αν

Ω

 ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι τον

βα α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε βα σι λε ε α α α α α α α α των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι

οι

Τ

 αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι

αι αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με

νον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν

Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ρυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἐκ τῆς Θείας Λειτουργίας Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος **λζτο** Βου **ξ**

Κ ^{B8} υ ρι ε Ε λε η σον ^{ε 7x}

Κ ^{B8} υ ρι ε Ε λε η η σο ον ^{ε 7x}

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε ε λε η σον ^{Δ 2x}

Κ ^{B8} υ ρι ε Ε λε η σον ^{ε 7x}

Π ^{B8} α ρα σχ υ Κυ ρι ε ^{ε 7x}

Π ^{B8} α ρα α σχ υ Κυ ρι ι ε ε ^{ε 7x}

Π ^{B8} α ρα α σχ υ Κυ ρι ι ε ^{Δ 2x}

Π ^{Δι} α ρα α σχ υ Κυ υ ρι ι ι ε ^{ε 7x}

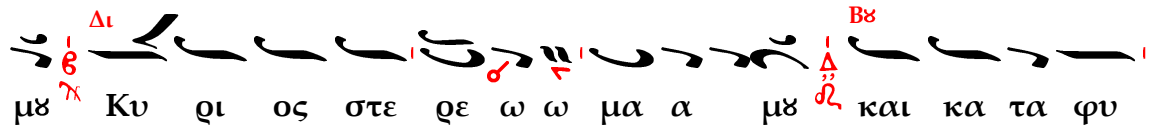
Π ^{Δι} α ρα α σχ υ Κυ ρι ι ε ^{Δ 2x}

Π ^{B8} α ρα α σχ υ Κυ ρι ε ^{ε 7x}

Σ ^{B8} οι οι Κυ ρι ι ε ^{ε 7x} **Α** μη ην ^{ε 7x}

Κ ^{B8} αι τω πνευ μα τι ι σθ ^{ε 7x}

Α ^{B8} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

 μδ Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα α μδ και κα τα φυ
 γη η μδ και ρυ στης μδ
Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε
 ε ευ μα Τρι α δα ο μο ο ου σι ον και α
 χω ω ρι ι στο ον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
 καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
 ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον
 τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
 σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
 Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε
 ως

Κ^{B8} αι με τα τῷ πνευ μα το ος σῶ

Ε^{Δι} χομεν προς τον Κυ ρι ι ι ον

Α^{Δι} ξι ον ^{B8} και δι και αι αι ον

Α^{B8} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα

βα ωθ ^ε πλη ρης ο ρ ρα νος ^{ζ'} και η γη της δοξης σῶ

ω σαν να εν τοις υ ψι ιστοις ^{Δι} ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος ^ε εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι}

ω σαν να ^{ζ'} ο εν τοι οις υ ψι ιστοις ^ε

Α^ε μην ^{ζ'}

Α μη η η η η η η ην ^ε

Σ^{B8} ε υ υ μν ς ς μεν ^ε σε ε Ευ λο γη ς

μεν ^{Δι} σοι ευ χα ρι στῶ μεν Κυ υ ρι ι ι ε ^{ζ'} και

δε ο με θα α σῶ ^{B8} ο Θε ος η η η μων ^ε

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ ἀ κανόνος.

Ἦχος ^{Δι} Βου ^{ζ'}

Α^{B8} α γγε λοι την Σκε πην της Θε ο ο το κῶ ς ^{Πα}

εν υμνοις μεγαλυ ν8 8 σι οτι πι
 στωωντας χορειειειας απανταχ8
 8 περιισκεεεπει
A απασγηγενη η ης σκιωτατω πνεευ
 μαατιιλααμπααδ8 χ8 μεενοοοςπα
 νηγυυριζεεετωωωωδεαυ
 λωωννοοοωωνφυυσιιςγεραιαι8
 8σαατηνιεραανπαανηηγυυριν
 τηςθεοοομηηηηητοοοοροο
 οςκαιαιβοααααατω χαιαιροιςπααμ
 μακαριιστεεθεοτοοκεαγνηηη
 ηαιπααρθεεενεεεεεε

Τῆ Τετάρτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ηχος Δι
Π οτη η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η χη η η η η η

η η η η η η η ρι ι ι πο τη ρι ι ο
 ο ο ο ο ο ον σω τη ρι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ου ου ου λη η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 χη η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η σω τη ρι ι ου λη η
 η η η η ψο ο ο ο ο ο ο ο μαι αι αι ιαι αι
 αι αι αι και το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο και το ο
 ο ο ο ο Ο νο ο μα α α Κυ ρι ι
 ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι ι ου ου ου ου ου
 ου ου ου ε πι κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ε πι κα α α λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ε

πι ι κα λε σο ο μαι αι αι αι αι αι αι α

λιε ε ρα λιε ε λιε ρα λιε ρα ρα λιε ρα λιε

ε ε ε λιε ρα ρα λιε λιε λιε ρα ρα λιε

λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα α λιε

Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε νυ ν και ε ως
 τ ε αι ω ω νο ο ος

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ
(Τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου)

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος 4 Πα ρ

Τῆς Σκε πης σθ Παρ θε νε α νυ μνθ μεντας χα ρι
τας ᾠ ην ως φω το φο ρον νε φε ε λην υ φα πλοι οισ υ
περ εν νοι αν και σκε πεις τον λα ον σθ νο ε ρως εκ
πα σης των εχ θρων ε πι βθ λης σε γαρ σκε ε πην
και προ στα α τιν και βο η θον κε κτη με θα βο
ων τες σοι δο ο ξα τοις με γα λει οισ σθ Α γνη
δο ο ξα τη θει α Σκε πη σθ δο ο ξα τη προς η μας σθ
προ μη θει α Α α χρα αν τε

Εἶτα τὸ κοντάκιον.

ᾠχος 3 Νη

Τῆ υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη
τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει
νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι

η πο λι ις σα Θε ο το κε ^{Πα} αλλ ως ε ε χθ
^{Νη} σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ^{Δι} ι να
 κρα ζω ω σοι ^{Νη} χαι ρε ^{Δι} Νυ υμ φη ^{Δι} Α νυ υμ φε ευ
 τε ε ε ε ε ε

Εἶτα ἡ κάτωθι δοξολογία.

Ἦχος Γα ϕ

^{Νη} Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι ι
^{Νη} ροις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
^Μ κι ι α
^{Νη} Η δε ξι α σα Κυ ρι ε δε δο ξασαι εν ι
^{Γα} σχυ υ ι η δε ξι α σα Κυ ρι ε ε θραυ σεν εχθ
^{Νη} ρους Αλ λη λϑ ς ι α Αλ λη λϑ ι α Αλ λη λϑ ς
^{Γα} ι ι α

^{Νη} Ε ν τω πλη θει της δο ξης σα συ νε ε τρι ψας τς υ
^Μ πε ναν τι ι ς Αλ λη λϑ ς ι α Αλ λη λϑ

ι α Αλ λη λϑ ϑ ι ι α

Τ α λαι πω ρι ι αν ε τα λαιπω ρη θημεν ε

λο γι σθη μεν ως προ βα τασφα γης Αλ λη λϑ ϑ ι

α Αλ λη λϑ ι α Αλ λη λϑ ϑ ι ι α

Ο ι α γροι η μων δι ε με ρι σθησαν οι οι

κοι η ρη μω θησαν και η μει εις πε ρι ι υ βρι σθη

μεν Αλ λη λϑ ϑ ι α Αλ λη λϑ ι α Αλ λη λϑ ϑ

ι ι α

Α υ τοι συ νε πο δι σθησαν και ε πε σον η

μει εις δε α νε στημεν και α νω ρ θω θημεν Αλ λη λϑ ϑ

ι α Αλ λη λϑ ι α Αλ λη λϑ ϑ ι ι α

Α λα λα α ξα τε τω Θε ω ω πα α σα η

γη παν τα τα ε θνη κρο τη η σα τε χει ει ρας Αλ

λη λϑ ϑ ι α Αλ λη λϑ ι α Αλ λη λϑ ϑ ι ι

α α α α

Και κατόπιν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις:

Ὁ διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,

δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ') μεθ' ἐκάστην Δέησιν.

Ὁ διάκονος: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Αἰωνία ἡ μνήμη (γ').

Ὁ διάκονος:

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν, ἢ κώμην, ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς, λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (μ', ἀνά δεκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ).

Ὁ διάκονος:

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην:

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἤγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἴδου γὰρ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Λαὸς γὰρ πόρρωθεν ἰταμὸς καὶ ἀνελέητος ἀνέβη ὡς λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξῆρε καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐξολοθρεύων ἔθνη, τιθεὶς τὴν γῆν εἰς

ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρῶν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς. Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάσας τὰς θαλάσσας ταρασσομένας, τὸν οὐρανὸν φλεγόμενον καὶ πάσας τὰς πόλεις ἐμπευρισμένας, καὶ εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ ἐκρύβησαν εἰς τὰς τάφρους. Καὶ ἦκεν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔθνος τὸ ὀπλομάχον καὶ εἶπον ἡμῖν· Κύψατε, ἵνα παρέλθωμεν. Ὁ δὲ λαὸς σου ἀνέστη καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἠμύνατο αὐτοῖς καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐδίωξεν εἰς χιλίους καὶ δύο μετεκίνησαν μυριάδας.

Ἄλλ' ἔδει πληρωθῆναι τὴν βουλήν σου, ὁ Θεός, καὶ ἔστρεψας τὴν νίκην ἡμῶν εἰς ἧτταν καὶ ἦλθον τὰ ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἐμίαναν τὴν χώραν ἡμῶν. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν πληγὰς ἔθου ἡμᾶς ὡς λίθον καταπατούμενον καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγες ἡμᾶς· οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς καὶ ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν ἐτελεύτησαν ἐν λιμῷ· ἐπένθησεν ἡ γῆ καὶ ἐκ πάσης οἰκίας ἦρθη εὐφροσύνη καὶ χαρὰ· καὶ ἐκλαίομεν οὐ τοὺς τεθνηκότας οὐδὲ ἐθρηνοῦμεν ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκλαίομεν κλαυθμῷ τοὺς ἐκπορευομένους, ὅτι οὐκ ἦν ἐπιστρέψαι ἔτι καὶ ἰδεῖν τὴν γῆν τῆς πατρίδος αὐτῶν.

Ὅτε δὲ συνετελέσθη ἡ πονηρία τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις ἡμῶν, ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος καὶ ὁ Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάρραξεν αὐτούς· ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτούς καὶ ἐπαρθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον· οἱ μεγαλορρημονοῦντες ὠνειδίσαντο αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν, καὶ ἐγενήθησαν αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται.

Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Σὺ βασιλεὺς ἡμῶν, σὺ ἄρχων, σὺ καὶ κριτής, ὅτι ἡ δικαιοσύνη σου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται καὶ τὸ σωτήριόν σου εἰς γενεὰς γενεῶν. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι

Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, ἵνα ἀυλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ τὰ ὅσῃ αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλη, ἵνα οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρομέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν:

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός: Ἀμήν.

* * * * *